

НОВОЕ ЖИТТЯ

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА ЦЕРКВИ ЄВАНГЕЛЬСЬКИХ ХРИСТІЯН
№ 26 (539), 26 липня 2015 р.

ЛЕТНИЙ ПРОЕКТ-2015

Уже шестнадцать лет подряд группа братьев и сестер из нашей церкви отдыхают вместе летом. Называется этот отдых «Летний Проект». Цель его – не только вместе отдохнуть, но и использовать это время для обучения, христианского общения, а также выполнения нашего главного поручения – благовестия неверующему миру. Каждый год в проекте участвуют разные люди, но есть и те, кто был на всех шестнадцати проектах или на большинстве из них.

Все это время «Летний проект» проводили на море, но уже второй год подряд он проводится в Закарпатье. Сначала были опасения, что там будет меньше возможностей благовествовать из-за известной всем набожности жителей Западной Украины. Но оказалось, что там есть много туристических баз, куда приезжают люди со всей страны, да и местные жители были открыты к Благой вести. Бог дал нам поля, а мы должны были только сеять и жать.

В этом году во время «Летнего Про-

екта» 58 человек услышали Евангелие, и 2 человека покались. Спасибо Богу за этот обильный плод!

Проект – это уникальная возможность совместить отдых с активной христианской позицией. Проходит он под руководством пастора нашей церкви Александра Тарасова. Помимо благовестия, каждый год на проекте рассматривается определенная тема. В этом году темой проекта было «Послушание». Ежедневно на утренней лекции мы рассматривали, что говорит Библия о послушании, и как мы можем проявлять больше послушания в своей жизни.

А после обеда братья и сестры собирались на малые группы, где имели возможность подробнее обсудить вопросы, касающиеся лекции, и поделиться своими примерами. «Летний Проект» – это время интенсивного христианского общения, которое всегда очень сближает людей, и тогда по-особому чувствуется сила единства церкви.

*О Летнем Проекте
говорят его участники.*

Руслан Кондратенко: «Летний Проект – это всегда что-то особенное. Женя Чумаков хорошо описал летний проект, и его слова навсегда остались во мне, что это – прекрасная возможность провести время вместе с братьями и сестрами так, как это будет на небе. Этого всегда нам не хватает.

На всех летних проектах я принимал важные решения, которые меняли мою жизнь. Я ехал на этот проект, чтобы услышать голос Бога, побыть с Ним в тишине. И мне это удалось. Послушание – это то, чего мне не хватает. Я ходил, много думал – там что-то не получается и там... А именно через это слово о послушании я понял, что с этого нужно начинать, и твоя жизнь будет более плодотворной. Нужно стать на этот путь и расти в послушании».

Александр Осавчук – член команды прославления, участник большинства летних проектов. «Благословенный проект. В процессе подготовки песен ты сам все более приближаешься к Богу, сердце настраивается на Его прославление и на то, чтобы услышать Его истины».

Ася Дугинова – член другой церкви, второй раз принимала участие в «Летнем Проекте». «Я вижу благословение и смысл моего пребывания здесь. О послушании много услышала, для меня, как и для многих, практическое применение этой темы – это проблема. Но я буду над этим работать. Я действительно поняла, что для послушания нужны конкретные решения. Надо с чего-то начинать и конкретно действовать. Спасибо за выбранную тему, она для меня очень актуальна».

Евгений Чумаков отвечал за организацию благовестия на «Летнем Про-

екте», был практически на всех летних проектах. «Это момент, показывающий способность человека сейчас нести Евангелие или нет, который опирается на его духовное состояние. И кому-то надо больше помощи, а кто-то, наоборот, рвется в бой. Это было видно по евангелизации, по настрою. Я рад, что мы смогли сказать людям Евангелие. На каждом проекте этому уделяется достойное внимание».

Наташа и Василий Журики побывали на проекте впервые. «Раді, що стали учасниками проекту такого формату. Завдяки темі, розкритій на проекті, ми зробили переоцінку стосунків з Богом. Приємно було те, що навчання перепліталось з активним відпочинком, великою кількістю вільного часу, що дало можливість познайомитися з новими людьми».

В следующем году снова будет «Летний Проект», и будет новая возможность нести Евангелие этому миру, учиться и возрастать в познании Слова Божьего, много общаться с братьями и сестрами – христианами, а также активно и весело отдыхать. Вы тоже можете присоединиться к «Летнему Проекту» и провести прекрасное и незабываемое время летом.

Татьяна КОНЮШЕНКО

ВЛАДИМИР ВИННИЧЕНКО – УКРАИНСКИЙ ПОЛИТИК И ЛИТЕРАТОР

26 июля 1880 г. в городе Елисаветград (нынешний Кировоград) Херсонской области родился Владимир Кириллович Винниченко. Он вошел в отечественную историю как политик – первый руководитель украинского правительства; также известен как общественный деятель, революционер, писатель и художник. Происходил из крестьянской семьи, учился в Киевском университете.

Был членом РУП, затем – УСДРП, с 1907 г. – член ее ЦК.

Владимир Винниченко – один из лидеров Украинской национальной революции, Председатель УСДРП, главный редактор «Рабочей газеты», член и зам. председателя Центральной Рады, первый председатель Генерального секретариата (правительства ЦР), ген. секретарь внутренних дел. В сентябре 1917 г. он был избран председателем

Украинского национального союза, сыграл ведущую роль в организации антигетманского восстания. С ноября 1918 г. до февраля 1919 г. возглавлял Директорию УНР, был смещен с этой должности за левые взгляды, после чего уехал за границу. В 1920 г. вернулся в Украину, но после неудачной попытки сотрудничать с большевиками снова эмигрировал. С конца 1920-х гг. жил на юге Франции, оставив политическую деятельность и посвятив

себя литературе и публицистике.

Автор трехтомного мемуарно-публицистического произведения «Возрождение нации». Во время эмиграции занимался также изобразительным искусством. Более 20 его полотен хранятся в Институте литературы им. Т. Шевченко НАН Украины.

Умер Владимир Винниченко 6 марта 1951 г., похоронен во французском городе Мужен возле Канн.

ПРОПОВІДЬ

ЯК ЗВІЛЬНИТИСЯ ВІД ОБУРЕННЯ

Анатолій КАЛЮЖНИЙ,
19 липня 2015 р.

Я спілкуюся з віруючими людьми з різних деномінацій. Ті, хто дійсно має тісне спілкування з Богом, говорять, що бачать над Україною величезний вогняний стовп. Це молитви християн. Господь каже, що поки цей стовп висітиме над Україною, ніхто не зможе завдати їй зло. Нині мільйони людей і вдень і вночі звертаються до живого Бога, благаючи про допомогу та захист. Я переконаний, що в цьому наша сила і наша перемога. Є й інша категорія людей, які настільки втомилася від подій в Україні, що їхнє серце сповнилося обуренням та ненавистю до всього світу. Проте зло ніколи не перемагається злом, тому ми не маємо права обурюватися і прагнути помсти.

Проблема обурення стосується не лише ситуації в країні. Когось образив начальник, хтось втратив роботу, когось зрадили чи пограбували. На жаль, є й ті, хто обурений не тільки людьми, а й Богом. Людина може бути відданим християнином, любити Бога, ходити до церкви, читати Слово, але її переслідують проблеми, і вона починає запитувати Бога: «За що мені такі проблеми?»

Обурення – це духовна атака, якою зло руйнує нас зсередини. Тому пропоную кожному набратися мужності і зробити ревізію свого духовного стану. Чим наповнена ваша душа? Обуренням і ненавистю, чи миром і прощенням?

Коли мені важко, і я відчуваю всередині себе обурення і бажання відповісти агресією на агресію, я читаю одну з моїх улюблених книг Біблії – книгу Йова. Якщо хтось і мав право ображатися на Бога, то це Йов. В один день він втратив все, що мав: дітей, здоров'я, майно, соціальний статус. У нього залишилася лише дружина. І та мучила його докорами, навіть радила прокляти Господа, щоб Той знищив Йова. Його «друзі» замість підтримки у складних обставинах почали аналізувати його життя, шукати, в чому ж він завинив перед Богом. Зрозуміло, що Йову це полегшення не приносило.

Йов дійшов до такого стану, що визнав: «Коли б смуток мій вірно був зважений, а з ним разом нещастя моє підняли на вазі, то тепер воно тяжче було б від морського піску, тому нерозважне слова мої кажуть!» (Йов 6:2-3). Людина, що знаходиться в надважких обставинах, перестає контролювати свої емоції, слова та поведінку. Тому ми інколи робимо те, що ніколи не робили б у нормальному стані. Йов говорить: «Бог, що бурею може розтерти мене та помножити рани мої безневинно... Не дає Він мені й звести духа мого, бо мене насичає гіркотою» (Йов 9:17-18). Біда прийшла до Йова від Бога, Який дозволив дяволу випробувати його віру.

Але частіше неприємності у нашому житті виникають через людей. Це набагато важче, бо ми точно знаємо, хто, де і за яких обставин зробив нам боляче. Одна з найчастіших причин нашого обурення – неприємні слова на нашу адресу. Відомо, що словом можна вбити людину або подарувати їй крила та надію. На жаль, ми часто використовуємо силу слова дуже безвідповідально. Йов каже про своїх друзів: «Посміхавищем став я для друга свого, я, що кликав до Бога, і Він мені відповідав, – посміхавищем став справедливий, невинний...» (Йов 12:4).

Сьогодні пропагандистська машина використовує слово як зброю. Через Інтернет

та інші ЗМІ в людські голови вкладається страшна інформація, яка руйнує їхню віру і надію та сіє паніку. Чи не ображає вас те, що говорять не лише відомі політики, а й велика частина світу: українців як нації ніколи не було, немає й не буде? Це теж атака на нас через слово, яке боляче ранило.

Людину можна образити необережним зауваженням. Також її може образити й чиясь зухвала поведінка. Для людини надзвичайно важливо, щоб її сприймали, цінували і визнавали її унікальність. Якщо людину не помічають й ставляться до неї з неповагою, їй буде боляче, і обурення гризтиме її зсередини. Щось схоже викликало в Йова такі слова: «Аж доки смутити ви будете душу мою, та душили словами мене? Десять раз це мене ви соромите, гнобити мене не стидаетесь!.. Якщо справді зблудив я, то мій гріх при мені позостане. Чи ви величаєтесь справді над мною, і викажете мою ганьбу на мене? Знайте тоді, що Бог скривдив мене, і тенета Свої розточив надо мною! Ось «твалт!» я кричу, та не відповідає ніхто, голошу, – та немає суду!» (Йов 19:2-7).

Але людська неповага чи неуважність – лише дрібнички, набагато більше приводів для обурення дає навмисно вчинене нам зло. Ви коли-небудь переживали зраду чи обман? Це дуже боляче. Йов пише: «Мої всі повірники брідяться мною, а кого я кохав – обернулись на мене...» (Йов 19:19). Уявляєте собі, що відчуває людина, яку зрадили та покинули найближчі? Нещодавно я спілкувався з ВІЛ-інфікованим чоловіком, для якого найважчим є не його хвороба, а те, що від нього відвернулися друзі, колеги і навіть дехто з родичів. Таке відношення породило в його серці страшне обурення, яке вилилось у ненависть до всього світу.

Потрібно зрозуміти, що ненависть та бажання віддячити злом за зло забирає від нас Божу благодать і покров, яким Він оточує нас з усіх боків. Нам здається, що обурення є природною реакцією людини на несправедливість: мене образили чи обманули – я обурююсь, зі мною вчинили несправедливо – я обурююсь. Але Біблія говорить, що це неправильно. Чи варто піддаватися цьому руйнівному почуттю? Які наслідки викликає обурення?

Біблія говорить: «Великий же зиск – то благочестя із задоволенням» (1 Тим. 6:6). Коли дяволу вдається підштовхнути нас до обурення, він святкує перемогу. Чому не варто піддаватися обуренню? По-перше, обурення – це повне безглуздя, деструктивна емоція, яка не приносить користі ні нам, ні нашому оточенню. Йов пише: «Бо гнів побиває безглуздох, а заздрощі смерть завдають нерозумному!» (Йов 5:2). Я давно зрозумів, що коли я обурююсь, то не можу бути ефективним, бо всі мої думки спрямовані на ситуацію чи людину, яка викликала моє невдоволення, і я втрачаю час. Крім того, обурення може забирати наше здоров'я і сили. Лікарі довели, що чимало хвороб пов'язано з внутрішнім станом людини. Цілковите безглуздя обурення ще й в тому, що воно не в змозі щось змінити в житті, бо не вирішує проблему і не приводить до позитивних змін.

По-друге – обурення не лікує людину, а лише поглиблює її біль. Коли нас ображають, ми відчуваємо біль. Та коли ми заціклюємося на своєму обуренні, цей біль стає в рази більшим. Отож, якщо ви бажаєте отримати більше проблем, починайте

обурюватися. Йов пише: «О ти, що розшарпуєш душу свою в своїм гніві, – чи для тебе земля опустіє, а скеля осунеться з місця свого?» (Йов 18:4). Нещодавно людина, з якою я досить тісно співпрацюю, викликала моє обурення. Мені здалося, що мене ігнорують і навіть саботують деякі мої рішення. Замість того, щоб помолитися і спокійно вирішити цю проблему, я висловив просто в очі те, що вважав справедливим. Результатом був передінфарктний стан, і я місяць лікувався від різних болячок. Чи варте тимчасове емоційне полегшення таких тяжких наслідків? Ні. Вилив обурення – це емоційне самогубство. Йов пише: «Оце в повній силі своєї помирає, – увесь він спокійний та мирний, дідки його повні були молока, а мізок костей його свіжий. А цей помирає з душею огірченою, і доброго не споживав він» (Йов 21:23-25). Наш фізичний та емоційний стани надзвичайно тісно пов'язані, і коли ми обурюємося, то відкриваємо двері для деструктивних реакцій в нашому організмі. Якщо ви не хочете, щоб вас руйнували ваші емоції, звільняйтеся від обурення.

Навколо я бачу людей, які обурені владою, Путіним, росіянами, Обамою. Це наші реалії – обурення прийшло мало не в кожен дім і в кожную душу. Якщо ми не звільнитимемося від цієї емоції, вона зруйнує і нашу державу, і наші родини, і нас самих. Чи є механізм зцілення від обурення? Перша порада – чесно та безкомпромісно дослідити себе і з'ясувати, чи має місце обурення у вашому серці. Проаналізуйте свій внутрішній стан і виявіть, що викликає у вас обурення та незадоволення. Правильний діагноз – це вже половина зцілення.

Розглянемо, як цей етап проходив Йов: «Тож не стримаю я своїх уст, говоритиму в утиску духа свого, нарікати я буду в гіркоті своєї душі» (Йов 7:11); «Життя моє стало бридке для моєї душі... Нехай нарікання своє я на себе пушу, нехай говорю я в гіркоті своєї душі! Скажу Богові я: Не осуджуй мене!» (Йов 10:1-2). Якщо щось гризе вас всередині, відкрийте Богу все, що відчуваєте, і попросіть заспокоєння. Бог розуміє нас і знає нашу душу краще за будь-якого психолога. Він єдиний, Хто може дати відповіді на твоє запитання.

Що робити з обуренням? Один з варіантів – придушувати його в собі. Якщо ти достатньо сильна людина, то певний час зможеш приховувати свій внутрішній стан. Інший варіант – вилити своє обурення на випадкових слухачів. Буває, що людину зачеплять, і вона починає висловлювати своє незадоволення усіма. Як перший, так і другий варіанти є неефективними. **Правильний шлях звільнення від обурення – визнати, що воно є, принести його перед Богом і попросити про звільнення.** Можна знайти духовно зрілу людину, яка підтримає і піде по шляху звільнення разом з вами. Яків пише: «Отже, признавайтесь один перед одним у своїх прогріхах, і моліться один за одного, щоб вам мати зцілення» (Як. 5:16). Це підтверджує Йов: «Для того, хто гине, товариш – то ласка, хоча б опустив того страх Всемогутнього...» (Йов 6:14).

Наступний крок до звільнення – «відпустити» свого кривдника. В житті християнина не може бути місця для помсти. Ісус ще висів на хресті, а вже просив Отця, щоб Той пробачив Його кривдників. Йов отримав зцілення від своєї образи: «Гос-

подь привернув Йова до першого стану, коли він помолвився за своїх приятелів. І помножив Господь усе, що Йов мав, удвоє» (Йов 42:10). Цей шлях Бог пропонує тобі, Україні й кожній людині, яка відчуває обурення. Відпустіть своє обурення і віддайте суд у Божі руки. Поки горітиме бажанням помсти, я буду зв'язаний своєю образою, що знищуватиме мене зсередини.

Ісус сказав: «Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує» (Мт. 5:44). Нам як християнам потрібно навчитися засуджувати зло, але любити людину, яка його чинить. Це сподобається далеко не всім: ми повинні молитися за Путіна – не за його дії, а за покаєння, щоби Господь змінив його серце і дарував спасіння. Господь говорить: «Не мститься самі, улюблені, але дайте місце гніву Божому, бо написано: “Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь”. Отож, як твій ворог голодний, – нагодуй його; як він прагне, – напій його, бо, роблячи це, ти згортаєш розпалене вугілля йому на голову. Не будь переможений злом, але перемагай зло добром!» (Рим. 12:19-21). Це слово Бог сьогодні говорить Церкві та всій Україні: перемагайте зло добром! Благословляйте, творіть добро, відпустіть своє обурення і ви відчуєте, як зцілення входить у ваше серце, у вашу родину та країну. Амінь.

ПОТРАСАЮЩИЙ
ПОСТУПОК
СПОРТСМЕНКИ

Во время марафонского забега в Малайзии кенийская спортсменка Жаклин Киплимо совершила невероятное. На отметке 10 км она схватила бутылку с водой со специального столика, чтобы утолить жажду. В этот момент Жаклин

заметила недалеко от себя бегущего парня, у которого не было обеих рук. Было очень жарко, но спортсмен не мог сам взять воду, чтобы напиться.

Девушка решила помочь парню и стала сопровождать его, давая ему воду по мере необходимости. Она бежала с ним от отметки 10 км до отметки 38 км и только за 4 км до финиша, убедившись, что он сможет добежать самостоятельно, девушка устремилась вперед. В итоге Жаклин Киплимо пришла к финишу второй среди женщин.

После окончания марафона девушка заявила, что не видит в своих действиях ничего героического и не сожалеет о том, что не заняла 1-е место. Ведь такие поступки значат для нее гораздо больше наград.

Этот поступок Жаклин – отличный пример для всех нас.

Источник: youtube, viralnova

СИЛА МЕДИА МИССИИ В УСЛОВИЯХ ИНФОРМАЦИОННОЙ ВОЙНЫ

*«О, вы, напоминающие о Господе!
не умолкайте!» (Ис. 62:6)*

Информационная война, – именно так можно охарактеризовать реальность нашей эпохи. С ее помощью пытаются воздействовать на гражданское население или военнослужащих другого государства. История XX – XXI ст. знает множество примеров информационных войн. Самый яркий из них – «Холодная война» между СССР и США в 1946 - 1991 гг. Другим примером тактики информационных атак является арабо-израильский конфликт. Но самый скандальный и шумевший в последнее время – это военно-политический конфликт между Украиной и Россией. За последний год украинское общество стало свидетелем мощных информационных атак и дезинформации, проводимых различными СМИ. Общество оказалось в замешательстве от ежедневных новостей, репортажей и аналитики. Именно в результате влияния ряда сомнительных источников информации у многих честных и порядочных граждан сформировалось неверное представление о действительном положении дел.

Очевидно, кодекс этики журналиста, защищающий честь информационного деятеля светских СМИ, сегодня почти упрямлен. Взамен предлагается ряд руководств и правил поведения в условиях информационной войны. Но помогут ли они преодолеть главную проблему информационного пространства – отсутствие объективности и защиту личных интересов? Люди всегда верили и будут верить кому-то или чему-то, невзирая на достоверность информации. У каждого своя правда, но истина одна. Она принадлежит только Богу и исходит от Него.

Во все века христианская церковь почиталась хранительницей Божественной истины и самого ценного послания человечеству – спасительного Евангелия Христова. Церковь получила великое поручение от Христа – провозглашать истину Божью и весть о спасении, расширяя пределы Его влияния и Царства. Однако сегодня голос Его народа в информационном эфире звучит очень слабо. Он заглушается шквалом бесполезной и сомнительной информации. Неужели благая весть Церкви утратила свою силу и актуальность для современного общества? Божий народ не должен молчать. Его миссия – быть посредником между Богом и миром, голосом Бога в этом мире. Бог дает Свое слово Своему народу, чтобы он передал его дальше: «На стенах твоих, Иерусалим, Я поставил сторожей, которые не будут умолкать ни днем, ни ночью. О, вы, напоминающие о Господе! не умолкайте» (Ис. 62:6).

Сегодня появилось много способов достижения труднодостижимых слоев общества благодаря современному медиа – интернету, телевидению, радио, сотовой мобильной связи и пр. Трансмировое Радио – это величайшая христианская радиовещательная организация в мире. Ежедневно Евангелие транслируется на 200 языках и наречиях. В Украине в эфир выходят 16 передач на украинском и русском языках. Благодаря передаче «Через Библию к живому Богу» ежегодно 40-50 ее слушателей свидетельствуют в письмах о своем обращении к Богу.

Пора нам действовать, народ Божий должен стать каналом небесных благословений для смятенного и обманутого мира. Жестокие условия информационной войны может преодолеть только медиа миссия Церкви.

Илья Козубовский, зав. учебным отделом медиа школы ResOp.TV

ШОКИРУЮЩАЯ НОВОСТЬ:

Федерация планирования семьи США занимается торговлей органами нерожденных младенцев

Обнародованное в июле 2014 г. видео, снятое скрытой камерой, показало, что Американская Федерация планирования семьи – крупнейший поставщик абортированных услуг в стране – тайно занимается торговлей органами нерожденных младенцев, прибегая при этом к «аборту путем частичного рождения», сообщил портал «Lifesitenews».

На видео – встреча 25 июля 2014 г. представитель «Центра за развитие медицины», занимающегося расследованиями проблем в области медицинской этики, со старшим директором по медицинским услугам Федерации планирования семьи Деборой Нукатолой. Люди из Центра представились членами компании по биотехнологиям.

В ходе беседы Д. Нукатола сообщила, что один «экземпляр» (орган абортированного плода) стоит от 30 до 100 долларов США. Что особым спросом пользуется печень младенцев, «хотя сердце... тоже весьма востребовано». Она также получает заказы на легкие и «нижние конечности» младенцев, убитых посредством абортотворения.

Торговля человеческими органами в США является тяжким уголовным преступлением и наказывается тюремным сроком до 10 лет и штрафом в 500 000 \$. Также запрещены законом абортотворения путем частичного рождения, это преступление карается лишением свободы сроком на два года и штрафом в 250 000 \$. Однако Дебора призналась, что «есть пути, позволяющие обойти» федеральный закон.

Реакция организации «Американцы, объединенные в защиту жизни» выражена в их заявлении: «Это видео показывает шокирующую реальность – отвратительный и бесчеловечный бизнес Федерации планирования семьи... Идет торговля органами неродившихся младенцев... Мы призываем к немедленному расследованию этого вопиющего преступления на уровне Конгресса!»

*Перевод с англ. Дмитрий Лапа
Источник: НХМ*

КРИК ИЗВНЕ

Солнце на небе, как желтый мячик,
Взять бы да бросить – как хватит сил!
Но мне запретили жить, а значит
Кто-то вместо меня прожил.

К чему обсуждать обстоятельства казни?
Вырвали... я – лишь кровавый мусор.
Я просто ошибка, не ясно разве?
Минусов было больше, чем плюсов.

Бродят вином кисло-сладким вишни.
Вот бы без счета их рвать горстями!
Я понимаю, случайно вышло,
Вырвалось жизни моей пламя...

Но будет погашено все, что не к сроку.
Будет убито все, что не в пору.
А мне бы за крылья поймать сороку!
И на высокую встать гору,

Чтоб попытаться достать до рая
Или хотя бы до облака белого.
Стебли зеленые иван-чая
Наспех сделать меткими стрелами...

Но...
Тихо в углах НЕ МОИХ комнат,
Только рассветных лучей пенью.
Время идет, и никто не помнит –
День моего НЕРОЖДЕНИЯ!
Пискунова Н.

МАРИНКА

Щоразу, коли я виходжу в двір свого будинку, до мене підходить, саме підходить, а не підбігає п'ятирічна дівчинка Маринка. Замість вітання вона просто каже: «Дідусь!» і лагідно посміхається. Однак її оченята такі зажурені! Я не знаю про її життя з мамою, чи є у неї батько, але при зустрічі завжди відчуваю якийсь смуток і жаль. Сусіди говорять, що в їхній квартирі живуть дві сестри зі своїми дітьми.

Одного разу я бачив, як тітка намагалася завести Маринку додому. Дівчинка плакала, пручалася, але тітка не звертала на це уваги і тягла її до під'їзду. Взагалі чимало дітей так поводяться, коли треба повертатися з прогулянки додому, у бетонний вулиц. Він такий розпечений влітку, а взимку промерзлий, наш панельний будинок!

Але тоді мене вразили слова дівчинки: «Не хочу додому, не хочу до мами!» Хіба буває так, що дитина не хоче йти до мами?! Несподівано для себе я пригорнув дитинку і сказав їй: «Мое сонечко!» Потім простягнув їй руку. Вона довірилася мені і спокійно дійшла до ліфту, а потім і до дверей своєї квартири. Я висловив щире бажання зайти в квартиру і поговорити з мамою Маринки, але її тітка відмовила мені. Пізніше я довідався, що в цей час нетвереза мама Маринки спала.

Маринка росте без маминої любові, не

розуміючи, що любов у світі є! Ця любов є і в серці її мами, бо Господь проявив любов до всіх людей тим, що віддав Свого Єдинородного Сина на тортурі.

Він дає любов батькам у необмеженій кількості, щоби вони передавали її своїм дітям. Тому виходить, що батьківська любов насправді є Божою любов'ю, яка передана дитині через батьків.

Серце Маринчиної мами Господь теж наповнив Своєю любов'ю, але диявол за допомогою горілки змінив її свідомість. Вона стала посудиною, яка наповнена Божою благодаттю, але кран для витоку благодаті закритий. Залишається лише молитися, щоби Господь допоміг мамі Марини позбавитися від залежності і відкрити цей кран. Бо інакше виросте ця бідна дитина, як багато інших, як колись і я, без маминої і татової уваги і любові. Лише у дорослому житті вона зрозуміє, наскільки була обділена. Навіть якщо матиме любов чоловіка, все рівно вона не зможе позбавитися жалю за загубленим дитинством.

Хай Господь Духом Святим поверне маму до дочки, щоби вона зростала з Ісусом у Його любові, яка проявиться через рідну матір!

Олексій ПОЛОСІН

ВЕЛИКИЕ ЛЮДИ, КОТОРЫХ НАЗЫВАЛИ БЕЗДАРЯМИ

«Извините, но у вас нет таланта. Лучше оставьте ваши творческие потуги и отправляйтесь осваивать какую-нибудь уважаемую прикладную профессию».

«Бездарен», «безнадежен», «бесперспективен» – каких только ярлыков не навешивало общество на тех, кто видит жизнь по-своему. Но так уж устроен мир – если вы собираетесь изменить его, всегда найдется тот, кто будет категорически против этого.

Чтобы подобные рекомендации не подорвали вашу веру в себя, AdMe.ru и студия «Адекватные люди» собрали интересные случаи из истории, которые доказывают, что истинного творца ничто не может заставить перекалцифицироваться в управдомы.

Федор Шаляпин

Почти анекдотическая история произошла с хорошими друзьями – Федором Шаляпиным и Алексеем Пешковым. Бедные студенты решили исправить свое материальное положение и

отправились искать работу певчими в хоре, а после – журналистами в газете. Парадокс состоял в том, что Пешкова взяли в хор, забрав как журналиста, а у Шаляпина нашли литературный талант, но не обнаружили певческого... По счастью, жизнь расставила все по своим местам, и мир все-таки обрел великого писателя Горького и великого музыканта Шаляпина.

Михаил Врубель

В воспоминаниях Константина Коровина описан интересный случай: летом 1884 г. Коровин и Врубель пообедали в киевском ресторанчике, а вместо оплаты Врубель предложил хозяину акварель. Хозяин поднял скандал из-за того, что вместо двух рублей ему подсовывают какую-то мазню. Через два дня Врубель принес деньги и получил «Этюд к восточной сказке» обратно... И вот уже больше столетия картина украшает коллекцию Русского музея.

УЛЫБНИТЕСЬ!

Щедрое благословение.

Дочка как-то говорит маме:

- Я сегодня девочку в церкви пятью гривнами благословила!

Мама в ответ:

- Это хорошо! Только ты никому об этом не рассказывай. «Пусть правая рука не знает, что делает левая».

А дочка:

- Так я деньги двумя руками держала!..

Владимир Набоков

В 1916 г. Владимир Набоков, тогда еще студент Тенишевского училища, за свой счет выпустил поэтический сборник. Все 67 стихотворений были публично раскритикованы преподавателем училища В. Гиппиусом. Набоков счел критику справедливой, но от писательства, к счастью, не отказался... Кстати, сборник стал единственной книгой, выпущенной в России при жизни Набокова.

Альфонс Муха

«Абсолютное отсутствие таланта» – такое резюме получил молодой художник Альфонс Мария Муха от профессора Льготы, когда пытался поступить в пражскую Академию изящных искусств. Вряд ли в тот момент уважаемый профессор мог представить, что проваливший экзамены студент через несколько лет станет иконой стиля арнуво.

Фаина Раневская

Фаина Раневская в 1992 г. была признана редакционным советом английской энциклопедии «Who is who» одной из 20 выдающихся актрис XX века. Трудно поверить, что при поступлении на работу в подмосковный театр артистка «удостоилась» от режиссера эпитета «совершенная бездарь».

Уолт Дисней

«Папа» Микки Мауса и Белоснежки, владелец одной из культовых голливудских киностудий, миллиардер и автор нескольких сотен всемирно известных анимационных персонажей Уолт Дисней не всегда был столь успешен. На заре своей карьеры Дисней был принят на работу карикатуристом в издательство, но вскоре его уволили за «выдающуюся неспособность к рисованию и отсутствие воображения».

Стивен Спилберг

Известный режиссер не поступил на кинофакультет «из-за полного отсутствия таланта». Однако Спилберг не сдался. Молодой человек отправился напрямую в Universal, где показал 20-минутную короткометражку «Amblin». К чести компании, ее руководство сразу же заключило контракт с молодым дарованием.

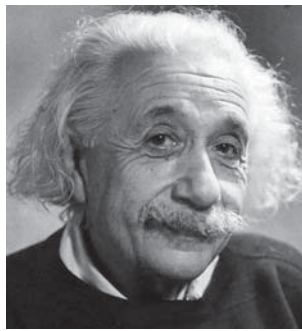
Один из молодежных лидеров в проповеди о вечности и смерти сказал:

- Вот представь себе, ты проснул и не уснул!..

Когда нашей дочурке было восемь лет, в школе начали изучать английский язык. Через месяц после этого я услышал, что мой ребенок расплакался, сидя за домашним заданием.

- Что случилось, солнышко? - спрашиваю я.

Альберт Эйнштейн

Лауреат Нобелевской премии Альберт Эйнштейн до 4 лет не умел разговаривать, а в колледже самым сложным предметом для него была... физика. Несмотря на заключение учителя о том, что «из такой бездарь ничего путного не выйдет», и стабильные двойки на вступительных экзаменах в политехникум, Эйнштейн продолжал верить в свою «физическую» исключительность. В непонимании же окружающих не было ничего удивительного – по мнению самого ученого, теорию относительности способны были осознать лишь десять человек во всем мире.

Александр Бутлеров

Создатель теории химического строения Александр Бутлеров стал виновником пожара в Казанском университете, будучи его студентом. В наказание неадекватного экспериментатора заставили повесить на себя табличку «великий химик» и пройти в таком виде перед всеми учениками. Это унижение не отвратило молодого человека от любимого предмета, и через некоторое время Бутлеров действительно стал великим химиком.

Джузеппе Верди

В 1832 г. в Миланскую консерваторию явился никому не известный молодой композитор, убедивший директора выслушать его сочинения. В ответ юноша получил достаточно жесткое резюме: «Оставьте мысль о консерватории. Если вы так хотите заниматься музыкой, поищите себе частного учителя среди городских музыкантов». Спустя

- Ну, почему Бог в Вавилоне смешал языки, а я теперь сижу и мучаюсь! - всхлипывая, ответила дочь.

Детские молитвы:

- Пошли мне, милый Бог, кошечку. И чтоб все называли ее кот Вася...

Молится Дима, 3 класс:

- Пусть меня полобит та, кто мне нравится, а я за это на ней надолго женюсь!

десятилетия эта же Миланская консерватория боролась за право называться в честь великого, хотя и отвергнутого в свое время композитора Джузеппе Верди.

Людвиг ван Бетховен

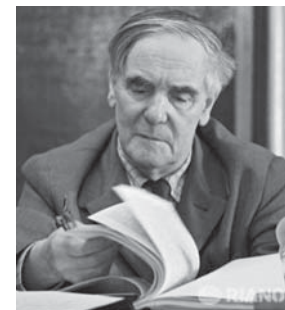
Людвиг ван Бетховен, не проучившийся в училище и шести лет, был зачислен своим преподавателем музыки определением «безнадежен».

Сергей Прокофьев

Из-за опасений полного провала на общем собрании оркестра и балетной труппы театра премьеру балета «Ромео и Джульетта» отменили – музыка, созданная к нему Прокофьевым, была слишком сложна и непонятна даже для труппы. «Нет повести печальнее на свете, чем музыка Прокофьева в балете» – такую оригинальную «поддержку» оказывали композитору коллеги.

Исключить. Нельзя оставить

По свидетельствам современников, Исаак Ньютон учился так плохо, что преподаватели считали его «не подающим надежд». Дмитрий Менделеев провалил экзамены по химии в Петербургский университет, подготовившись лучше, поступил в педагогический. За неуспеваемость был исключен из Кронштадтского реального училища Петр Капица – будущий лауреат Нобелевской премии по физике...

Этот список можно продолжать до бесконечности. Занимайтесь любимым делом, верьте в себя и не сомневайтесь в своей избранности!

Источник: <http://www.adme.ru/svoboda-psihologiya/15-velikih-lyudej-kotoryh-nazyvali-bezdaryami-852560/> © AdMe.ru

Однажды лектор-атеист спросил колхозника, верит ли он в Бога. Тот ответил утвердительно. Лектор снова спросил его:

- А как ты можешь верить, если ты Его не видел?

- Да, не видел, - ответил колхозник, - но я никогда не видел и японца. Тем не менее, я знаю, что японцы существуют, потому что наша армия сражалась против них в последнюю войну. Бог тоже существует, а иначе, зачем бы вы боролись против Него всю жизнь?